

Sådant borde man förlåta
Den som ångrar sig.

17. Om det hjuulens affigt war,
Och förena till ett par;
Fåfångt söker man att skilja
Dem Gud parat har.

18. Hjertans lilla ljuftwa vän!
Låt den förra kärleken
Lika klar, som han har varit,
Dyppa sig igen.

19. Snart kan dagen komma opp
Klarare för solens lopp,
Kärleken, som ömt har stöcknat,
Åter flamma opp.

20. Slut mig in uti din famn!
Skrif i hjertat ditt mitt namn!
Skändaren och afunds-tungan
Till förtret och skam.

21. Lyckligt skall vår tid framgå,
Rosor skola wära på
Wägen, den wi wandra skola,
Tills wi blifwa grå.

22. Kärleken, som varit ren,
Bli en börda tung som sten,
När man lemnas som en dufwa
Ensam och alen.

23. Hast ej uti ditt wal,
Tro ej falska tungors tal:
Kärleken är blind som böden,
Dygdens wäg är smal.

(Pris: 2 st. Rgs.)

En ny

och mycket skön

Kärleks = Wisa:

Hjertat klappar i mitt bröst, m. m.

Med bejffrad melodi.

Öderhamn, hos R. Bergroth, 1847.

D + 2 + 3 + 6 + 7.

5 5 | 2 2 | 6 6 | 5 |
X 4 5 | 6 6 | X 3 | 2 |

5 3 | 8 8 | 3 2 | 7 5 |
: 0 | 6 6 | 8 X 4 | 5 7 0 R

Hjertat klappar i mitt bröst;
Lilla vän, min enda tröst!
Är jag från ditt hjerta sluten,
Vill jag ensam dö.

2. Aldrig kan jag glömma dig,
Fast jag swiken är af dig,
Ly ditt namn är redan skrifwet
I mitt hjerta in.

3. När som andra roa sig,
Ingenting förnöjer mig;
Alla gröna lunder blekna,
Om jag saknar dig.

4. Kommer du ej mer ihåg,
Då du wid min sida låg,
På min arm, du lilla söta!
Önd det endast såg.

5. Hand i hand och bröst mot bröst,
Var det ej en ljuflig tröst?
Döden skulle endast skilja
Öf ifrån hwaran.

6. Att hvar du och jag, min vän,
Talte om den kärleken,
Hvarje lyf och samntag väckte
Lif i kärleken.

7. Vägen mellan dig och mig
Var mig så behagelig,
Hvarje gång jag dig besökte,
Som en rosen stig.

8. Tiden mellan hvarje gång
Var mig alltid dryg och lång,
Ingen kunde hjertat hindra,
Falskhet eller twång.

9. Om dagen är du stads för mig,
Om natten drömmar jag om dig,
Aldrig nånsin jag väl tänkte
Att beswika dig.

10. Ofta rann det i min håg,
När jag wid din sida låg:
"Skall jag än min vän fäståda
I en annans famn?"

11. "Ware långt ifrån den dag,
Suckade och tänkte jag,
"Att wi skulle öfwerträda
Kärleks budens lag."

12. Men olyckligt har det hänt,
Du ditt hjerta från mig wändt,
Gladje-skålen är nu tömd,
Sorgen iuner skänkt.

13. Är då bandet slitet af,
Har din trohet gått i qwas;
Vill jag ej på flickor tänka,
Tills jag läggs i graf.

14. Men för allt hvad jorden bär,
Är jag endast af dig kär;
Trohet skall mig aldrig tryta,
Fast du trolös är.

15. Sök dig då en bättre man,
Som dig mer behaga kan!
Torde hända, att jag finner
Trohet hos en an.

16. Ingen är så stickelig,
Att han ej förbryter sig,